

Appanager og de kongelige Personer i det Hele være det. At paalægge Indenrigsministeren en gjennemgaaende Undersøgelse af den Slags Forhold, tror jeg ikke gaar an, og der kan heller ikke noget Steds fra paa-vises noget Exempel paa, at man har paa-lagt en Minister at tage Bestemmelse om en saadan Art Statteansjættelse. Det vilde være saa uheldigt som muligt, og det Bedste maa da være ikke at røre ved hele dette Forhold. — Vædringsforslaget under Nr. 2 har ikke stor Betydning. Det overlades derved til Kommunalbestyrelsen at erklære, hvilke Or-ganer der skulle være dens officielle. Men nogen Betydning har det dog, og den gaar ikke i nogen heldig Retning. Nu veed En-hver, i hvilke Blade de skulle søge for at finde de officielle Kundgjørelser, men naar vi ved-tage dette Forslag, saa kommer den Ting til, at Folk først skulle staffe sig Kundskab om, hvilken Beslutning Kommunalbestyrelsen her er kommet til, hvilke Organer det er, den har vedtaget som sine officielle. Det vil kun forøge Uvilligheden. Men forøvrigt har denne Bestemmelse jo ikke megen Betydning. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 angaar, saa gaar det jo i Virkeligheden ud paa, at StatteListen skal offentliggøres ligesom nu. Jeg vilde ønske, at det ærede Flertal vilde frakalde Tanken derom. Jeg husker ikke rettere, end at man her i Thinget ved Be-handlingen af den mellemkommunale Stat-telov har været enig om at indstille, at en saadan Offentliggørelse skulde falde bort. Der kan jo siges Udstilligt for Offentliggø-relsen, det tvivler jeg ikke om, men ogsaa Meget derimod; da imidlertid er der ærede Medlemmer have udtalt sig imod Offentlig-gjørelsen, skal jeg ikke fordybe mig videre deri. Jeg tror ikke, at Stattebogen har haft en heldig Virkning, den har givet Anledning til Misundelse og Sladder og mange andre uheldige Ting. — Med Hensyn til Revi-sionsparagrafen har der været en lille Mis-forstaaelse mellem den ærede Ordfører og mig. Den ærede Ordfører var saa venlig at sige, at jeg har gjort opmærksom paa, at det var en Misforstaaelse, naar der stod i Be-tænkningen, at denne Revisionsbestemmelse var indsat med Indenrigsministerens Tilslut-ning. Jeg vil helst strax gjøre Rede for dette Forhold, for at ingen Misforstaaelse skal være mulig. Da jeg kom til Konference med Udvalget, havde man sendt mig, som altid gjøres, nogle trykte Vædringsforslag, — jeg har dem her i min Haand —, men paa dem stod der ikke et Ord om denne Bestemmelse. I selve Udvalget flyede man mig et lille Stykke skrevet Papir med et Spørgsmaal om, hvad jeg mente angaaende

en Revision af Loven, og jeg er sikker paa, at mit Svar gik bestemt imod en Revisionsparagraf. Jeg kunde ikke ret vel sige Andet, da jeg har haft Leilighed til i Landstinget at modsætte mig en Revisionsparagraf, som jeg ogsaa fik udstemt. Det forekommer mig i det Hele, at den eneste fortløbende Revi-sionsparagraf, man kan indføre i en Lov, er den, at Loven gælder til den Dato, da man siger, at den skal høre op. Min Grund an-førte jeg ogsaa i Udvalget, nemlig den, at under en Forsaining, hvor ikke blot Regje-ringen, men ogsaa ethvert enkelt Medlem af Rigsdagen har Ret til at indbringe Forslag om nye Love, staar Forholdet med Hensyn til Revisionen saa frit, at Enhver kan tage paa sig Alt, hvad der behøves i den Anled-ning, og saa behøver man ikke nogen særskilt Revisionsbemærkning. Det staar altsaa fast, at jeg i Principet har udtalt mig imod en Revisionsparagraf, og hvorledes jeg da skulde være kommet til at give en positiv Tilslut-ning til en saadan Bestemmelse, forstaar jeg ikke. Mulig kan Misforstaaelsen ligge i, at jeg til Slutning har sagt, at de ærede Med-lemmer kunde gjøre, hvad de behagede, det var ikke et væsentligt Spørgsmaal for mig, altsaa, at jeg har sagt, „vær saa artig“, som den ærede Ordfører sagde. Det er alt-saa, efter hvad jeg har sagt, en høist mærk-værdig Misforstaaelse, naar man har troet at kunne regne paa min Tilslutning i denne Henseende. Jeg staar aldeles frit her og er paa Forhaand imod denne Revisionsparagraf; det har jeg haft Leilighed til at udtale allerede, da jeg var Medlem her af Thinget. Imidlertid skal jeg vel vogte mig for at sætte Spørgsmaalet høiere op, end det for-tjener, men jeg maa dog sige, at jeg finder det ikke rigtigt, at det staar i Betænkningen, at jeg har givet min Tilslutning til Forsla-get om Revisionsparagrafen, og da den ærede Ordfører har berørt Sagen, har jeg villet gjøre opmærksom paa, hvorledes det i Virkeligheden forholder sig dermed.

Ordføreren (Bajer): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) beklagede Vædringsforslaget under Nr. 1 nemlig om Indenrigsministerens An-svar for Kongehusets Statteansjættelse, men han indrømmede samtidig, at han ikke for-stod det. Jeg forstaar ikke rigtig, hvorledes man kan beklage sig over Noget og samtidig ikke forstaa det. Det ærede Medlem kan ikke forstaa, hvad Indenrigsministeren skulde være ansvarlig for. Det har forøvrigt Inden-rigsministeren tilbøds oplyst, og jeg vil kun udvikle det en lille Smule nærmere. Naar der staar i Grundlovens § 24, at Kongen